

Operacija "Poziv"

Slika 1. Kapela na Ovčari

Prošla nedjelja (10. travnja 2011.) je bila nešto posebno. Jutarnja molitva je bila odvojena od zajednice. Na molitvi nas je bilo četvorica, O. Dražen-Marija, Marko Marinović, Marko Anišić i moja malenkost. Zahvalili smo Bogu na noći koja je iza nas i na danu koji nas je čekao. A čekao nas je vrlo zanimljiv dan. Dan koji je bio u potpunosti posvećen Bogu i to u punom smislu, naime krenuli smo na put u Kuševac, selo pokraj Đakova, kako bismo tamo govorili o svojem pozivu i približili tamošnjim vjernicima duh Karmela.

Jutarnju molitvu časoslova molili smo u autu. Vrlo je zanimljiv doživljaj tako hvaliti Boga. Moleći psalme uz promatranje prirode koju je stvorio Stvoritelj. Izašavši izvan Zagreba, ugledavši ljepotu neba te predivne boje rađajućeg sunca koje obasjava divnu Hrvatsku zemlju. Užurbani oblaci prolaze nebom. Riječi psalma polako ulaze u uho. "O Bože ti si Bog moj, gorljivo tebe tražim, Tebe žeda duša moja tebe želi tijelo moje". Udisaj izdisaj. Taj drevni prirodni ritam. Mir. "Sunce i Mjeseče, blagoslivljaj Gospoda, Sve ptice blagoslivljajte Gospodina, Sinovi čovječji blagoslivljajte Gospodina". Sve si to čudesno stvorio Gospodine! Kada čovjek vidi i osjeti takvu blagost i radost prirode koja se budi kako bi slavila Gospodina, ne može a da se ne pokrene i počne promišljati o sebi i da pruži zahvalu Gospodinu. Hvala ti Bože što nas uvijek podsjećaš kako si Ti stvorio svijet i nisi ga napustio, već da u njemu prebivaš i vodiš ga. Vodi tako i nas.

Slika 2. U svetištu Božanskog Milosrđa

Ako smo i imali kakvu tremu ili strepnju u vezi svjedočenja, ona je nestala u tom susretu s Gospodinom u prirodi. Horizontom je počela dominirati veličanstvena Đakovačka katedrala, ugledavši je, radost nam je obuzela srce jer znamo da se unutar te građevine nalazi ono što je čini tako veličanstvenom, a to je naš Gospodin. Stigavši u Kuševac, odmah smo se uputili prema filijalnoj crkvi u Ivanovcu te se pripremili za prvu misu toga dana, da prikazemo zahvalu Gospodinu na tome što smo uživali u njegovim darovima prirode na putu te na prilici da možemo drugima prenijeti svoje iskustvo s Njime.

Misu, kao i ostale dvije predvodio je O. Dražen-Marija sa veoma dirljivim i poticajnim propovjedima, a u propovijed je uklopio i svjedočenje Marka Anišića koji je u kratkim crtama objasnio kako je to Gospodin djelovao na njega i kako je došao do Karmela. Nakon župnih obavijesti dao sam kratki osvrt na život u Karmelu opisavši kako nam izgleda jedan dan. Dan nam je ispunjen molitvom, radom (bilo odlaskom na fakultet ili fizičkim poslom), druženjem, razmatranjem Božje riječi te pokušajima da postanemo što sličniji Bogu, da se postupno sjednimo s Njime. Naravno sve to ne može funkcionirati bez svakodnevne Euharistije. Nakon svete mise, dijelili smo letke o Karmelu te pošli prema župnoj crkvi u Kuševu. Tamo, isto kao i na prvoj misi, predslavio je o. Dražen-Marija dok sam ja iznosio svoje svjedočanstvo o pozivu.

Poziv je uvijek nešto što obuzima čovjeka u cjelini, radilo se o bilo kojem pozivu, a posebno o duhovnom. Svaki čovjek je putem krsnog poziva "zaređen" za svećenika te pozvan na svetost. Određeni smo za svetost. Ako smo svi određeni za svetost koliko više mora čovjek kojega je Bog pozvao da ga slijedi izbliza truditi se i djelovati na tom planu.

Jer on nije samo za sebe, zapravo uopće nije za sebe, nego za druge. Duhovni poziv može zvučati nekako otrcano i staro, kao neki fosil, okamina nekog prošlog vremena. Poziv na svećeništvo, redovništvo danas može biti čudan zbog sve prevladavajućeg relativizma i ateizma, te on postaje izazov modernom čovjeku. Ljudi koji žele posvetiti svoje živote Bogu kao svećenici, redovnici i redovnice odašilju snažnu poruku Božje prisutnosti u svijetu.

Nakon toga slijedio je ručak kod župnika, te posjet klauzurnim karmelićankama u Đakovačkoj Breznici, gdje smo doživjeli radost služenja Gospodinu. Sestre su nas počastile svojim osmijesima i radošću koja pokazuje kako služenje Gospodinu, pored svih poteškoća, rađa zadovoljstvom i srećom.

Slika 3. U Karmelu sv. Josipa

Osim razgovora s sestrama, uzele su nam mjere za habite, što je vrlo važan korak na našem putu k punopravnom članstvu u Redu braće blažene Djevice Marije od gore Karmela. Sestre doista žive duh Karmela, njeguju prisutnost Gospodina u svakom trenutku i aspektu života.

Od sestara smo se zaputili prema budućem centru posvećenom Božanskom Milosrđu koji vodi vlč. Marin Knežević. Preporučujem svakom da, ako može, posjeti to mjesto zbog prirode i okružja koje je pogodno za molitvu i razmatranje te tamo u miru, daleko od zvukova automobila, čovjek može uistinu uroniti u otajstvo Božanskog Milosrđa.

Od tuda smo se zaputili natrag prema Kuševu, na susret s mladima. Okupilo se oko desetak mladih s kojima smo nakon upoznavanja, popili kavicu i imali kratku Terezijansku

molitvu. Terezijanska molitva je molitva prema učenju Sv. Terezije Avilske i karmelskih svetaca. Srž te molitve jest čuvstveni razgovor s Gospodinom, gdje duša odgovara na Božji poziv da ga ljubimo.

Slika 4. Je li sretniji domaćin ili gost

Slika 5. Na probi zbora

Nakon te kratke molitve, izmijenili smo iskustva vezana uz molitvu i došli do zaključka da je potrebno svakodnevno odvojiti barem 10 minuta za Gospodina, jer tako naša duša postaje sretnija i ispunjenija. Potrebno je otići, uroniti u tišinu kako bi nam Bog mogao progovoriti. Dok god ne usmjerimo našu volju i ljubav prema Gospodinu, ni njegova ljubav ne može imati utjecaja na nas i mijenjati nas. Gospodin nam uvijek šalje svoju ljubav te je na nama da ju prepoznamo i uzvratimo te tako promijenimo život. Poslije molitve malo smo prošetali po Kuševcu i uživali u divnom krajoliku slavonskog sela.

Slika 6. S mladima iz Kuševca

Slika 7. Svi mi studiramo teologiju ...

Slika 8. S mladima iz Kuševca 2

Ubrzo je došla i večernja misa na kojoj smo isto tako svjedočili o pozivu i životu u Karmelu. Nakon mise uputili smo se u Đakovo, na korizmeni koncert Lada. Bilo je vrlo dirljivo. Unutar đakovačke katedrale, koja je urešena divnim freskama, pjevale su se korizmene pjesme iz svih dijelova Hrvatske. Duh Sveti u takvim prilikama je zbilja prisutan na živ način.

Nakon koncerta kratko smo obišli nadbiskupijsko sjemenište u Đakovu te se vratili u Kuševac na večeru i spavanje. Sutrašnji dan već je bio tu. Čekao nas je povratak u Zagreb i odlazak na fakultet.

Buđenje ujutro, molitva u crkvi, doručak i put prema Zagrebu. Pozdravljamo Đakovačku katedralu koja nam se smanjuje na horizontu. Molitva časoslova u autu. Rađanje sunca. Božja prisutnost u svakoj pori prirode. Dolazak u Zagreb, iskrcavanje iz auta i sjedanje u fakultetske klupe. Ispunjeni novim iskustvima krećemo dalje slijedeći Krista i trudeći se biti njegova braća.

Slika 9. **Proljeće u župnom dvorištu**

Slika 10. **Sa župnikom kod karmelićanki**

Na kraju, želio bih iskazati zahvale, prvenstveno Bogu što je omogućio meni i mojoj braći postulantima da možemo ići i svjedočiti ono za što nas On sprema. Potom veliku hvalu dugujemo vlč. Ivici Martiću, župniku u Kuševcu, bez čijeg poziva ništa ovo ne bi bilo moguće, našim sestrama iz Đakovačke Breznice na radosnoj dobrodošlici, vlč. Marinu Kneževiću što nas je ukratko ugostio, te mladima iz župe Kuševac koji su s nama podijelili vrijeme i pružili nam priliku da im malo pobliže približimo Karmel. Također i velika zahvala O. Draženu-Mariji koji je, prvenstveno meni, omogućio ovaj put te tako omogućio da upoznam i još više potvrdim i osnažim svoj poziv. Bog vas sve blagoslovio.

Slika 11. **Karmel sv. Josipa - svetohranište**